

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 83.

Tolvte Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 4de December Kl. 6½ Aften.

(Forsfat.)

Indenrigsministeren ad interim:

Loven vil, som de ærede Medlemmer af Landstinget see, jo faae et for en stor Deel forandret Udseende, naar disse forskjellige Endringsforslag vedtages. Jeg tilstaaer, at det har gjort mig ondt for Lovens Form. Jeg staaer temmelig frit ligeoverfor denne Lov, da jeg ikke selv har udarbejdet den. Det er et Arbejde af en ligesaa talentfuld som arbejdsdygtig Departementschef under Indenrigsministeriet; det er kun de ledende Grundsætninger, jeg har betegnet ham. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at dog denne Betragtning, som jo ikke kan have stor Betydning, maa vige for de praktiske Hensyn til det i og for sig Unskelige, at Detaillen bliver indført i Loven, at de enkelte Bestemmelser ikke alene findes udtrykte og anlydende i enkelte Sætninger, men at de ogsaa optages i Loven. Det Allermeste er jo givet i Lovudkastets Motiver; det Meste af Udvalgets Forslag er jo kun en Overførelse fra Lovudkastets Motiver til selve Lovudkastet; men jeg vil ogsaa i den Henseende villig indrømme, at Lovudkastets Motiver forsvinde, medens hvad der staaer i Loven selv, følger den overalt, hvor den kommer hen. Jeg skal altsaa ikke have noget Videre at erindre mod den forandrede Form; men der er adskillige enkelte Punkter, som det maa være mig tilladt at henvende det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa,

om det muligt vil tage dem under fornøjet Overvejelse inden tredie Behandling. Under er der opført: „Udgifter i Anledning af Districtshestes Udredning, forsaavidt disse ikke bæres af de enkelte Udredningslægger.“ Jeg tilstaaer, vi kjende ikke saadanne Udgifter, der ikke udredes af Udredningslæggerne, men da den ærede Ordfører specielt har med de Sager at gjøre, antager jeg, at han veed at anføre Exempler paa saadanne Udgifter. Ved kan jeg ikke nægte, at jeg fremdeles, som jeg tillod mig at ytre ved en Sammenkomst med det ærede Udvalg, har nogen Betænkelighed. Der er to Slags Reiser, deels de, som foretages af Embedsmænd, sælles for Land og By, og deels de, der foretages ene for Landet. Jeg skjønner ikke, at der er Anledning til at fravige det, som er opstillet i Lovudkastet, at kun de Embedsmænds Reiser, der ere sælles for Land og By, skulle udredes af Amtskassen, hvorimod de, der alene ere i Landets Tjeneste, skulle udredes af Landet. Det kan imidlertid være, at den ærede Ordfører veed ved Exempler at godtgjøre, at denne Adskillelse i det Praktiske vil medføre særlige Vanskeligheder. Det er imidlertid ikke oplyst, at denne Adskillelse vil medføre Vanskeligheder. — Jeg afventer altsaa, at den ærede Ordfører opfylder sit Øste, at paavise, at denne Adskillelse vil være praktisk uudsørlig. Bestemmelsen i h i § 7, at Skarpretteren ikke skal vedrøre Amt-repartitionsfonden eller Ræmmerkassen, finder jeg meget hensigtsmæssig og forstandig. Jeg skal aldeles tiltræde, hvad den ærede Ordfører bemærkede derom, men det forekommer mig, at Bestemmelsen er udtrykt noget negativt; der